

Протокол

№

гр. София, 15.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7942** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК на именното повикване в 09:10 часа се явиха:
ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Б. Д. чрез АДВ.В. И. – редовно уведомен, явява се лично и се представлява от адв.К., с пълномощно от днес.
ОТВЕТНИКЪТ ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДАБ ПРИ МС– редовно уведомен, се представлява от юрк.К., с пълномощно от днес.
СГП – редовно уведомена, явява се прокурор К..
СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.
СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че за днешното съдебно заседание не е призован преводач от персийски език.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ/лично/ – Не се нуждае от преводач от персийски език. Мога лично да дам обяснения.

ОБЯСНЕНИЯ на жалбоподателя – В ислямска държава не е разрешено момчетата да бъдат приятели с момчетата. Изгониха ме от университета, за това че имах приятелски отношения с колежки. След това ме осъдиха на 99 удара с камшик, за това че имам отношения с момиче от моя университет. Лежах в затвора 20 дни, след което баща ми внесе гаранция и ме освободиха. Реално ме осъдиха.

Адв.К. – По делото е представено копие на решението.

ОБЯСНЕНИЯ на жалбоподателя – Имам много проблеми в И.. Не желая да живея там, защото ме изгониха от университета. От 6 г. съм в България, като работя и плащам осигуровки. Искам да живея и уча в България. Моля да ми се даде шанс. И друг инцидент имах с полицията. Бяхме на купон момичета и момчета. Дойдоха

полицайте, разбиха вратата и ме заведоха в районното. Задържаха ме три дни, след което излязох срещу гаранция. Платих глоба и пак ми наложиха наказание от 99 удара с камшик. За две години два пъти ме наказаха, без да съм извършвал криминални деяния.

Юрк.К. – Дали действително сте претърпели това наказание, имате ли белези по тялото ?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – М. много време, нямам белези. Аз дойдох тук, за да имам нормален живот. Не мога да спазвам правилата в И.. Не искам да живея там. Отказал съм се от ислямската религия.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счете, че делото е изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА ДЕЛОТО.

Адв.К. – Считам, че жалбата е основателна. Предвид съображенията, изложени в писмената защита, моля да обявите решението за нищожно и незаконосъобразно. От обясненията от страна на жалбоподателя в днешното съдебно заседание бе установено, че действително е бил подложен на унижително отношение, а именно 99 удара с камшик, което е било налагано на него два пъти. Това, не само е в нарушение на Европейската конвенция за правата на човека, но същото време говори за нетолерантност към един нормален човешки живот. Отнемането на студентските права е грубо нарушение на правата на човека. Това, не са само твърдения, изложени в жалбата и потвърдени лично от жалбоподателя, но същите са инкорпорирани в двете съдебни решения, представени по делото. В тях ясно е отбелязано, че действително му е наложено наказание от 99 удара с камшик, но обвинението, не е потвърдено с никакви доказателства. Не става ясно дали действително е демонстрирал противоправно поведение, което да бъде наказано. Не са изложени доказателства въз основа на които лицето следва да понесе тези 99 удара с камшик. Същият е въпроса и с второто решение, където е посочена глобата, престоя в полицейския арест, както и обстоятелството, че се е наложило да се заплаща гаранция в замяна на удари с камшик. Жалбоподателят е бил принуден да напусне държавата си, лишен е от правото да посещава университет, лишен е от правото да се събира с връстници, лишен от правото да продължи живот си, като се откаже от ислямската религия, за да продължи живота си по нормален за него начин. В този смисъл считам, че жалбата е основателна. Не е необходимо да се демонстрират белези по тялото, когато са налице писмени доказателства, че това наказание е наложено. Моля да бъде оправдано искането на жалбоподателя за нормален живот в нашата държава, където той се е установил в продължение на шест години.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Поддържам казаното от адвокат К..

Юрк.К. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна. Считам, че не е доказано, че жалбоподателят е претърпял наказанието от 99 удара с камшик, предвид това, че заявява, че няма белези по тялото, а са изтърпени две наказания. Считам, че административният акт е подробен, мотивиран и правилно са констатирани противоречията в изявленията на жалбоподателя. Относно обстоятелството, че чужденецът живее в България и е прекарал доста време тук, не е основание, което да налага предпоставките на чл. 8 и чл.9 ЗУБ. Предвид изложеното, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и потвърдите решението като правилно. Възражявам срещу направеното искане за разноски, тъй като съгласно чл.92 ЗУБ такива не се

дължат.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да оставите жалбата без уважение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ В
ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:25 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: